

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN WONDER KERSTLIED

Kerstspel in één bedrijf

door

Jacques Walschap

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2004

Nr.955

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONEN.

JAN.

LEA.

ONDERPASTOOR.

MIREILLE.

PIERRE.

DECOR.

Woonkamer van een jong gezin, met een zithoek (divan, twee zetels, salontafeltje, staande lamp....) en een eetplaats (Tafel, vier stoelen, buffet, radio....).

Het stuk kan gemakkelijk in arenavorm opgevoerd worden.

JAN. (Komt thuis van zijn werk. Trekt z'n overjas uit, ziet op z'n uurwerk, zet de kachel open, steekt een sigaret op en zet de radio aan : lichte muziek. Hij neemt 'n dagblad en gaat in een zetel zitten lezen.)

LEA. (Komt na een tijdje ook thuis van haar werk.)

JAN. (Staat op.) Ah, ben je daar.

LEA. Ja. Jij bent vroeg vandaag.

JAN. Ik moet nog weg.

LEA. Nog weg? Waar naartoe?

JAN. Dat weet je toch wel! Naar Johan, voor...

LEA. Ach ja, ik was het vergeten. Maak in elk geval dat je niet te laat terug bent, hé?

JAN. Nee, nee. Wat is er te eten?

LEA. Ik weet niet. Hebben we nog...Nee, we hebben niets meer in huis. Ik moet nog iets halen. Waar heb je trek in?

JAN. (Ongeduldig.) Mij om het even; als het maar niet te lang duurt.

LEA. Zeg eens, ik kan niet toveren hoor. Ik kom ook pas thuis en ik ben doodop. O, wat een leven.

JAN. Wat heb je? Je bent weer in een uitstekend humeur , geloof ik.

LEA. Och, we hebben ook nooit een ogenblik rust. En nu moet jij nog weg...

JAN. Dat kan ik ook niet helpen. (Er wordt gebeld.)

LEA. Wie kan dat nog zijn? (Gaat openmaken.) Ah, eerwaarde...!

ONDERPASTOOR. Dag Lea. Is Jan thuis?

LEA. Ja zeker. Kom maar binnen.

ONDERPASTOOR. (Komt binnen.) Ah, die Jan! Alles goed? (Hand. Lea gaat de radio uitdraaien.)

JAN. Ja, dank u, eerwaarde.

ONDERPASTOOR. We zien je de laatste tijd niet veel meer?

JAN. Ach ja, ik heb zo weinig tijd. (Biedt stoel aan.)

ONDERPASTOOR. (Terwijl hij bij de tafel gaat zitten.) Ja, tijd.. Dat hebben we allemaal te kort. Ze zouden nog een machientje moeten uitvinden dat tijd kan maken.

(De beide anderen lachen beleefd mee. Jan gaat zitten, terwijl Lea vlug wat opruimt.) Maar wees gerust, ik zal jullie niet lang ophouden.

JAN. O, maar zo bedoelde ik het niet!

ONDERPASTOOR. Ik weet het, ik weet het. Hoor eens hier, waarvoor ik kom.

LEA. (Zet zich bij, wantrouwig.) U hebt mijn man toch niet nodig, zeker?

ONDERPASTOOR. O, o...Ik schijn hier op een slecht blaadje te staan.

LEA. Nu ja, anders zien we U hier niet veel...

ONDERPASTOOR. Wat doe je venijnig! Nu, er is misschien wel iets van. Maar we hebben het ook zo verschrikkelijk druk; en je moet maar denken dat we eerst moeten gaan waar we meer nodig zijn dan hier. Je mag je dus heel gelukkig achten!

LEA. O zo, dat is een hele troost. Wat mag ik U aanbieden, eerwaarde? (Staat op.)

ONDERPASTOOR. O, doe geen moeite.

LEA. Toe, een klein glaasje kan nooit kwaad. Vooral niet bij dit weer.

JAN. Ja, neem er eentje. Dan krijg ik misschien ook iets...

ONDERPASTOOR. Ah zo, goed dan. Omdat ge zo aandringt...(Lea gaat naar het buffet.) Tja...zou ik nu nog durven zeggen waarvoor ik kom?

LEA. (Zich omkerend.) Zie je wel...Er zal toch wel het een of het ander...

ONDERPASTOOR. Wel, ik heb niet alleen je man nodig, maar jou ook.

LEA. (Dichterbijkomend.) Mij?!

ONDERPASTOOR. Ja. Luister eens. Het is voor ons jaarlijks Kerstfeestje van de K.W.B. (eventueel aanpassen.) We hebben een avondje in elkaar gestoken met het volgende programma...(Indien mogelijk hier het werkelijke programma van de avond uitzetten.) En voor dat Kerstspelletje hebben we u nodig.

JAN. (Terwijl Lea de glazen uithaalt en inschenkt.) Een KerstspelZijn we werkelijk alweer zo ver?

ONDERPASTOOR. Ja, de tijd gaat ontzettend vlug. Nog een goeie drie weken en 't is weer Kerstmis.

LEA. 't Wordt weer een drukke tijd. Die Nieuwjaarsdagen....

ONDERPASTOOR. Ja, dat is zo. Een schone tijd, alles samen genomen. Jammer dat er alweer een cijfertje bij dat jaartal komt. Maar om eerst de zaken af te handelen, kan ik daarvoor op jullie rekenen?

JAN. Ach, eerwaarde, het spijt me, maar...ik weet werkelijk niet hoe we dat zouden klaarspelen. We hebben zo weinig tijd...

ONDERPASTOOR. Och toe, doe eens een kleine inspanning. Vroeger heb je toch vaak toneel gespeeld.

JAN. Toneel, ja...

ONDERPASTOOR. Wel, een Kerstspel geeft toch dubbel genoeg en is dubbel dankbaar bij het publiek.

JAN. Vindt u?

ONDERPASTOOR. Heel zeker. Jij niet soms?

JAN. 'k Weet niet. Ik moet moeite doen om mij weer die Kerststemming in te denken. In de grond is dat hele gedoe een beetje kinderachtig. Ekskuseer dat ik het zo ronduit zeg. Engeltjes, kaarsjes, een stalleke...

LEA. Jan!

JAN. Ach toe! Jij denkt er toch net zo over. We zijn hier onder elkaar en we kennen mekaar al lang genoeg. Waarom zouden we niet eerlijk onze mening mogen zeggen. Mijnheer weet wel dat ik het niet slecht bedoel.

ONDERPASTOOR. Absoluut, absoluut. En ik begrijp je best. Je drukt je wat scherp uit, maar eigenlijk is dat een gevoel dat ons allemaal wel eens overkomt als we een jaartje ouder worden.

JAN. Ja?

ONDERPASTOOR. Maar ik denk dat de fout hier zit : we hebben als kind het Kerstfeest teveel vast geankerd gezien aan al die kleine uiterlijkheden. Die versierselen, die engeltjes, kaarsjes, kerstboompjes. Kerstmis is nog altijd Kerstmis. De geboorte van Christus onder de mensen.

JAN. Tweeduizend jaar geleden...

ONDERPASTOOR. Nee, ik geloof het niet.

JAN. Nee?

ONDERPASTOOR. Dat niet alleen tenminste. Ik ga niet beginnen preken, maar we moeten de aktualiteit van het Kerstfeest kunnen aanvoelen; Christus die nu onder ons komt. En dat kerstspel is precies in die zin opgevat. Daarom vind ik het zo prachtig.

JAN. Een modern Kerstspel dus.

ONDERPASTOOR. Zeker. Heel modern. Maar absoluut verantwoord.

JAN. (Heft zijn glas op.) Gezondheid.

ONDERPASTOOR & LEA. Gezondheid. (Drinken.)

ONDERPASTOOR. Maar om nog eens van die engeltjes en zo te spreken, ik denk dat we al die kleine vertrouwde dingen toch niet zomaar mogen weggooien. Het maakt wel de kern van de zaak niet uit, maar het hoort er toch bij. Neem dat weg en je neemt een stukje schoonheid weg uit ons leven. En dat hebben we al weinig genoeg, vind

je niet?

JAN. (Terwijl hij opstaat om het rookgerief van het salontafeltje te halen.) Ja, dat is waar.

ONDERPASTOOR. Er moet natuurlijk meer zijn. Het moet een diepere betekenis hebben. Niet alleen het herdenken van Christus' geboorte zoveel jaren terug, maar Christus kan nu nog in ons geboren worden. (Heeft intussen iets aanvaard en Jan biedt vuur aan.) En ik bedoel daar heus niet alleen mee - als ik nu toch twee minuten moet gaan preken - dat we eens een goede biecht en heilige communie zouden doen. Dat hoort er natuurlijk ook bij. Maar het moet meer dan een voorbijgaand iets zijn. De geboorte van Christus was ook geen voorbijgaand feit, maar heeft de hele wereldgeschiedenis beïnvloed en is nog steeds van het allergrootste belang. De bewustwording van Christus' genade in ons kan ons leven op elk ogenblik ingrijpend en blijvend veranderen.

Een dergelijke bezinning hebben we allemaal eens nodig, maar dat gebeurt niet zomaar. Er moet daarvoor een gebeurtenis zijn die ons aangrijpt, of een sfeer die ons ontroert en in de gewenste stemming brengt. Welnu, Kerstmis is daarvoor een ideale tijd. En jullie kunnen daar nu je deel in hebben. Als door je spel slechts één mens in die mate ontroerd wordt dat het zijn leven ingrijpend verandert, zou dat dan niet ruimschoots de moeite lonen? Zonder dat je het zelf beseft zou dat misschien je mooiste Kerstfeest worden. (Drinkt eens.)

JAN. Ja, ik weet niet...

ONDERPASTOOR. (Op een andere toon.) Maar om nu op dat Kerstspel terug te komen, het is werkelijk mooi en heel modern opgevat. Er is een verteller die het historisch gegeven confronteert met de hedendaagse wereld. Het is een eenvoudig, maar aangrijpend spel, dat een diepe indruk nalaat. Met aangepaste kerstmuziek en mooie verlichting daarbij moet het prachtig zijn. En jullie heb ik nodig voor Maria en Jozef.

JAN. Maria en Jozef dan nog!

ONDERPASTOOR. O, maar niet in de traditionele zin! Het stuk is nogal symbolisch opgevat. Aanvankelijk lijkt het een gewoon echtpaar. De man heet toevallig Jozef en de vrouw Maria. Ze verwachten een kindje rond Kerstmis. En zo worden maar steeds evenwijdige lijnen getrokken met het historisch gebeuren, tot men er aan twijfelt over welk gezin het nu eigenlijk gaat en deze man en vrouw